

Men en af dem er altså også, at det rent faktisk kan betale sig at arbejde, og der tror jeg, at de fleste mennesker i det her samfund kan forstå, at man ikke kan lave regler, der direkte gør, at det ikke kan betale sig at arbejde.

Jeg synes, at det ligesom er noget af tyngdeloven i ethvert samfund.

Kl. 17.00

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Der kommer jo flere og flere interessante oplysninger på banen. Vi skal huske, at de nye krav, der bliver talt om, og som ministeren synes er helt rimelige, altså kun gælder for ægtefæller. Hvis ministeren virkelig synes, de er helt rimelige, og han ikke kun er optaget af at stille hårde krav til flygtninge og indvandrere, som der desværre er en overvægt af i den gruppe, kunne man måske også stille de krav til alle andre. Men det har ministeren ingen planer om, for han ved godt, at så ville der rejse sig et oprør.

Derudover synes jeg, det er lidt af en falliterklæring, når ministeren selv har medvirket i en radioudsendelse, der påviste, at det faktisk er muligt at skabe forbindelse mellem de ledige og jobbene, hvis man gør en aktiv indsats. Det kæmpeapparat, ministeren har ansvaret for, skal gøre lige nøjagtig det, men når det ikke lykkes, er man nødt til at indføre regler a la den, vi diskuterer her, for at missionen kan lykkes.

Jeg vil gerne spørge: Når vi nu har dokumentation for, at det virker lige så godt for ikkearbejdsmarkedsparete som for arbejdsmarkedsparete at blive aktiveret, hvorfor er ministeren så i den grad optaget af, at ægtefæller på kontanthjælp skal ud og plukke jordbær eller løbe med aviser? Var det ikke bedre, at de kom i noget ordentlig aktivering, der førte til en varig beskæftigelse?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er lidt ked af, at hele denne debat finder sted i spørgetiden, for sagen fortjener sådan set, at vi kunne have en større debat om disse spørgsmål. Men jeg er ude af stand til at stille hr. Morten Østergaard modspørgsmål, og det hæmmer selvfølgelig debatten lidt.

Jeg synes, vi skal arbejde på en meget bred front på dette område. Men et af de grundlæggende

problemer er selvfølgelig, at der skal være et økonomisk incitament til at tage et arbejde, og jeg har på en måde lyst til at citere en forgænger i det embede, jeg har som ansvarlig for kontanthjælp, nemlig Karen Jespersen, som har sagt:

Loftet over kontanthjælpen bliver der tordnet imod fra flere sider. Det øger fattigdommen og får ulighederne til at vokse, lyder påstanden. Det er selvfølgelig sympatisk, at der er en stor bevågenhed omkring de svages vilkår, men bliver loftet fjernet, kan det i virkeligheden gøre mere skade end gavn for de svages muligheder for at komme i arbejde.

Jeg deler fuldt ud de synspunkter, som Karen Jespersen giver udtryk for, men jeg skal da ikke underkende, at blandt de vælgere, som Enhedslisten og Det Radikale Venstre konkurrerer om, kan det give stemmer at argumentere for, at det ikke skal kunne betale sig at arbejde.

Morten Østergaard (RV):

Ja, men jeg har også sagt tidligere, at vi gerne medvirker til at lave en skattereform, der gør, at det naturligvis kan betale sig at arbejde. Vi hører gerne nærmere, hvis regeringen kommer i en situation, hvor den har lyst til at lave reformer, som virkelig vil gøre, at det kan betale sig at arbejde.

Men det, der undrer, er, at man er så optaget af at skabe incitamenter, som især er rettet mod flygtninge og indvandrere, når det faktisk er dokumenteret i Ugebrevet A4, at netop disse grupper måske har en større tilbøjelighed til at tage arbejde, selv om det ikke kan betale sig økonomisk, end danskere i almindelighed. Derfor kunne det jo være, man skulle prøve at sætte sig ned og sige – og det var egentlig mit spørgsmål fra før, som ikke blev besvaret – at når ministeriet selv har lavet undersøgelser, der viser, at det at aktivere virker lige så godt for arbejdsmarkedsparete som for ikkearbejdsmarkedsparete, var det måske mere relevant end at jage folk ud med aviser eller ud og plukke jordbær, for at de kan gøre sig fortjent til deres kontanthjælp. Det interessante er jo, om vi kan få dem i arbejde, og det har ministeriet jo selv anvist vejen til med sin analyse.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er altså ked af den tone, Det Radikale Venstre anvender over for visse jobtyper i det danske samfund, men det er selvfølgelig nok udtryk for, at Det Radikale Venstre er blevet et akademi-